

HET KERSTFEEST

in den huiselijken
kring herdacht

DOOR

J. P. van der Maas Jr.

NIJKERK, G. F. CALLENBACH.

HET KERSTFEEST

IN DEN HUISELIJKEN KRING HERDACHT,

DOOR

J. P. VAN DER MAAS JR.

NIJKERK.

G. F. CALLENBACH.

I.

OP DEN KERSTMORGEN.

Het was den eersten Kerstdag des morgens bij het ontbijt, dat de heer van der Meulen zijne kinderen aansprak: »Lieve kinderen! Het is heden Kerstfeest! Ge weet, we herinneren ons de geboorte des Heeren. Het is een groot voorrecht, die gebeurtenis bij vernieuwing te herdenken. Na het ontbijt hebben we een uurtje tijd om ons daarmede bezig te houden.« De heer van der Meulen had drie kinderen. De oudste heette Herman, die tien jaren, de tweede Truitje, die acht, en Hendrik, die zes jaren oud was. Het was zijn gootst genoeg evenals zijne vrouw, zijne kinderen op te voeden in de vreeze des Heeren. Zij gingen des daags naar de christelijke en zondags naar dezondagsschool, maar de heer van der Meulen was overtuigd als vader in de eerste plaats zijne kinderen zelf te moeten onderwijzen. Hij had daartoe ook de noodige bekwaamheid, wist het den kinderen recht duidelijk te maken, en kon, o zoo mooi vertellen, zoodat zij altijd naar het uurtje verlangden als vader hun een en ander meedeelde. Zoo zien we het kleine huisgezin op Kerstdag aan de ontbijttafel. Vóór vader en moeder naar de kerk gingen met Herman en Truitje, hooren we het volgende gesprek.

De heer van der Meulen had het gaarne, wanneer de kinderen iets niet begrepen, zij het hem vraagden. Somwijlen deed hij na eene vertelling eenige vragen, om te vernemen, of ze goed geluisterd, of het gehoorde begrepen hadden.

Om tien ure zou de godsdienstoefening beginnen, en het was nu half negen; dus kon er een uurtje afgezonderd worden,

om over het feest te spreken, daarna kon men zich op zijn gemak aankleeden.

De heer van der Meulen hield veel van orde. Op tijd opstaan, zich kleeden, bidden, in den Bijbel lezen enz. Hij hield er niet van als alles onordelijk te werk ging. Orde, zeide hij, moet van jongs af gewend worden, dan is er overvloedig tijd; dan kan er veel gedaan worden, hetgeen anders in gebreke blijft. In een huishouden, waar kinderen uren lang zoeken moeten naar het een of ander kleedingstuk, naar lei of boeken; waar de uren van leeren en spelen, voor eten en drinken niet geregeld zijn, loopt alles in de war. Daar van daan komen sommige kinderen altijd te laat in school; vele menschen te laat in de kerk; zijn hunne zaken nooit in orde en verwaarloozen zij den kostelijken tijd, dien zij van den Heer slechts ter leen hebben. Hunne verandwoording zal groot zijn! — Zoo als ik zei: de heer van der Meulen had een uurtje tijd om met zijne kinderen te spreken, en begon:

»We hebben zoeven in Lukas twee, de geschiedenis van de geboorte des Heeren gelezen, kinderen! De Heere Jezus is geboren te Bethlehem. Zijne moeder Maria woonde te Nazareth, maar moest juist naar Bethlehem, omdat de Keizer van Rome, die toen over het Joodsche land regeerde, goedgevonden had, eene volkstelling te doen plaats hebben, dat wil zeggen: De Keizer wilde weten hoeveel onderdanen hij had.

Waarom hij dat weten wilde? Ja, dat kan zoo gemakkelijk niet gezegd worden. Misschien was hij hoogmoedig; hij de machtige heerscher der aarde, zooveel menschen onder zijn gebied te tellen; misschien had hij er eene andere reden voor, we weten het niet. Dit weten we, de Heere God had er zijn wijze oogmerken mede.

Om zijn doel te bereiken, had de Keizer last gegeven het volk te tellen. Zulk eene telling had plaats toen Cyrenius stadhouder over Syrië was. Ieder moest naar de plaats, waar hij in de geboorteregisters ingeschreven was reizen, om te bewijzen tot welk een stam of geslacht hij behoorde. Dit ging niet zoo gemakkelijk. Vooreerst was het reizen hoogst moeielijk en de middelen tot vervoer niet zoo als bij ons.

Maria moest meer dan dertig uren reizen, om van Nazareth naar Bethlehem te komen. En dat voor eene vrouw onder zulke omstandigheden. Dan kinderen! Het Godsbestuur gaat over alle dingen. De Keizer van Rome mag ontwerpen maken zooveel hij wil, hij is onderworpen aan Hem, die de Koning der Koningen is. De profetie moest vervuld worden. Keizer

Augustus wist van die profetie niets. Hij handelt naar zijn wil. Hoe wonderlijk; als men goed doordenkt. Had Augustus dat bevel niet doen uitgaan, dan zou Maria te Nazareth gebleven zijn, en de Heere Jezus was niet te Bethlehem geboren. Maar dat kon niet; was Bethlehem aangewezen als de plaats der geboorte door de profeten, dan moet Gods woord vervuld worden.

»Ziet kinderen! De Heer bestuurt alles, Hij weet de handelingen der menschen dienstbaar te maken tot uitvoering van zijn besluit, ofschoon de mensch aansprakelijk blijft voor zijne daden.«

»Vader! Ge hebt gezegd dat Bethlehem aangewezen was in de profetie als de geboorteplaats van den Heiland, waar kan ik die plaats vinden?« vroeg Truitje.

»He, Truitje! Hoe kunt ge zoo dom zijn? Weet ge dat niet? Lees dan Micha 5 : 1 eens,« hernam Herman.

»Ge moet uw zusje niet dom noemen, Herman! Zij had het kunnen weten, dat is zoo, maar zij was er op het oogenblik niet bij, niet waar Trui? Ge moet goed onthouden, hoor; vooral de bewijplaatsen goed in uw hoofd prenten,« hernam de heer van der Meulen en ging voort:

»Zoo ondernam Maria die moeilijke reis, en kwam door den Heer bewaard in welstand te Bethlehem, de stad waar zij eigenlijk te huis behoorde. Zij was, ofschoon armoedig, van koninklijk geslacht. Zij stamde van koning David af. Eene koningsdochter was ze, en nu zoo behoeftig. Ook Jozef ging met haar, omdat hij uit het huis en het geslacht van David was.

We zien in Jozef en Maria hunne gehoorzaamheid aan degenen die God over hen gesteld heeft. Ofschoon de reis hun alles behalve aangenaam was, morren zo niet, maar doen, niet-tegenstaande het Maria bezwaarlijk viel, hetgeen hun bevolen is. Weest dus in alles uwen ouden en overheden gehoorzaam; want God heeft hen over u gesteld.

Hoe blijde zal Maria geweest zijn toen zij Bethlehem van verre zag. Gelukkig, de moeilijke, bezwaarvolle reize is volbracht, zij is te Bethlehem gekomen. Nu kan zij uitrusten van hare reize. Nu kan zij rust genieten na zooveel doorgestane vermoeienissen. Nu kan zij in hare eigene stad als eene koningsdochter ontfangen worden. Niets van dat alles, kinderen! Ze kon uitrusten van hare reize, ja, maar onder den blooten hemel, omdat er geen plaats was voor henlieden in de herberg. Ze kon uitrusten te midden der lastdieren op het binnenplein van de herberg om daar een blijde moeder te worden. Zij, de koningsdochter, vindt in hare eigene stad geene

woning, geen medelijden, geen plaats. Behoefstig moet ze zich in zulke nederige omstandigheden getroosten. Hoort wat de Heilige Schrift zegt :

»En zij baarde haren eerstgeboren zoon, en wond hem in doeken, en leide hem neder in de kribbe.«

Hoe aandoenlijk is het, als we dat lezen. Een Koning is geboren en nedergelegd in de kribbe.«

»Was er dan niemand in de herberg, vader? Hoe kwam het dat er geen plaats was? Waarom moest Maria onder den blooten hemel blijven?« vroeg Hendrik.

»Mag ik hem dat eens vertellen, vader?« vroeg Truitje.

»Ja, kind! dan kan ik zien wat gij onthouden hebt.« Daarop zeide Truitje:

»Ge moet niet denken, Hendrik! aan een herberg zooals die van Willems, hier recht over, waar de diligence stil houdt, waar de reizigers iets gebruiken, en soms des nachts slapen. Zulke herbergen had men in den ouden tijd niet. Er waren geen logementen. Ge weet, toen we verleden zomer met pa en ma op reis waren, hoe prettig het was in het logement. Ik weet niet meer waar het was, maar herinner mij nog die drukte.«

»Ja, ja! En die mooie kamers waar we sliepen. En die groote zaal met die tafeltjes waarop zooveel papieren lagen,« merkte Hendrik aan.

»Nu, dat komt vandaag niet te pas. Ga maar voort Truitje! als ge nog iets van die herberg weet te vertellen,« was de opmerking van vader.

»Als iemand op reis was, moest hij bij zijne bloedverwanten of bekenden overnachten, omdat er geene logementen of herbergen waren. Had hij geen familiebetrekkingen, dan zou hij op den weg moeten blijven, indien iemand zich niet goedgunstig aanbod hem onder dak te nemen. Hierin was evenwel op vele plaatsen voorzien. Men had groote gebouwen opgericht, die uit een groot vierkant bestonden. Door de opening van voren kwam men op het binnenplein. Rondom dat plein waren verscheidene kleine vertrekjes gebouwd. In dit huis woonde eigenlijk niemand. Iedereen, die op reis was en geen vrienden of kennissen had, kon daar zijn intrek nemen, en zoo lang blijven als noodig was, mits hij zorgde voor de noodige reiniging. Op het binnenplein werden de ossen en ezels die op de reize gebruikt werden, gestald. Zulk een gebouw heette ka van«

»Karavansera, Truitje! Gij hebt dat aardig verteld, en goed

onthouden wat u geleerd is. Hebt ge het nu begrepen, mijn jongen?»

»Ja, pa! Nu begrijp ik waarom Maria plaats moest nemen in den stal,« zeide Hendrik.

»Is het niet allerbeklagenswaardigst, kinderen! in zulk een toestand als Maria zich bevond, van iedereen verlaten, geen deelneming van menschen in haar toestand te vinden.

O, we kunnen niet genoeg de allerdiepste vernedering van den Heer beschouwen. Vrijwillig heeft Hij zijn Hemeltroon verlaten, den troon zijner heerlijkheid om op aarde in zulke behoeftige omstandigheden geboren te worden. De Heer die rijk was, is arm geworden, om menschen en kinderen, die arm zijn, en van God afgeweken, rijk te maken, door hen weder in den Hemel te brengen,« sprak de heer van der Meulen, toen zijne echtgenoot hem opmerkzaam maakte, dat het reeds over half tien was. Men maakte zich gereed om tempelwaarts te gaan.

II.

OP DEN KERSTAVOND.

et is Kerstavond. De kinderen van den heer van der Meulen zijn in de huiskamer met hunne ouders samen. De godsdienstoefeningen in de kerk zijn afgelopen. Zondagsschool is er niet gehouden, eerstens omdat het morgen kinderfeest zal zijn, maar ook omdat een der onderwijzers verhinderd was wegens familieomstandigheden te komen.

Niet als zoo vele kinderen, die zich in die lange winteravonden vervelen, is het hier. De kinderen worden door hunne ouders nuttig bezig gehouden om den tijd aangenaam te besteden. Dan eens wat lezen, dan eens wat hooren vertellen, dan den Bijbel met mooie platen bezien, zoo worden de avonden allergeuoelijkst doorgebracht.

Moeder zorgde tusschenbeide voor eenige versnaperingen en zong met de kinderen de liederen der zondagsschool of andere

gezangen of psalmen. We weten dat de heer van der Meulen van orde hield. Des avonds om acht ure moesten de kinderen naar bed. Het was nu pas zes.

Omdat het Kerstdag was, had moeder gezorgd voor een kopje chocolade en kerstkransjes. Noch Herman, noch Truitje, noch Hendrik bedankten, maar maakten er een goed gebruik van. De vader liet zijne kinderen een paar fraaie platen zien, die betrekking hadden op de geboorte en nadat deze bezichtigd waren, moesten ze plaats nemen, om voor ze naar bed gingen met vader dezen dag te besluiten.

»Kinderen! Deze dag is bijna ten einde. We weten niet of we een ander jaar nog in het land der levenden zullen zijn. De dood kan ieder oogenblik komen. Gelukkig als we den Heer Jezus gevonden hebben en Hij in ons hart een plaats gevonden heeft. Was er voor Hem, gelijk we heden morgen bespraken, geen plaats in de herberg evenmin als voor Maria, o, dat we Hem een plaatsje inruimen in ons hart. Dat hart, goddeloos door de zonde, wil Hij reinigen; dat hart, een modderpoel van ongerechtigheden, wil Hij tot een woonstede van den Heiligen Geest maken; dat hart, door de zonde zoo hard als steen, wil Hij wegnemen en er een hart, een nieuw hart, een vleeschen hart voor in de plaats geven.

Hij werd geboren om ons te wederbaren, zoodat we door Zijne genade andere kinderen worden. o Geef Hem een plaatsje in uw hart; neen, geeft Hem uw geheele hart.

Het is een heerlijk feest, het Kerstfeest! De Heer is geboren! Het kind in de kribbe. God is geopenbaard in het vleesch! Achtthonderd jaren ruim is deze blijmare verkondigd, ook bij vernieuwing dezen dag.«

»Mag ik eene vraag doen, vader? Ge zegt voor ruim achtthonderd jaren is die blijmare verkondigd; maar de wereld heeft immers bijna zesduizend jaren bestaan. Hebben de menschen, die voor 's Heeren geboorte geleefd hebben, niets van die geboorte geweten?« vroeg Herman.

»Wel zeker, mijn jongen! De ouden geloofden, op grond der Heilige Schrift, dat de Messias zou geboren worden. Het ontbreekt niet aan bewijzen. Ze zagen dat wel niet zoo helder in als wij, maar zij troostten zich met de gedachte: de Heer zal komen. De Heer heeft laten voorspellen uit wie, waar en hoe de Zaligmaker zou geboren worden.

In het paradijs na den zondeval beloofde de Heere God een Messias. Ge moet de volgende Bijbelplaatsen goed in uw geheugen prenten, die ik u daaromtrent opnoemen zal. Ik zou

u aanraden ze af te schrijven. Er zijn er veel meer; alleen noem ik de voornaamste.

Na den zondeval spreekt de Heere God tot den satan, tot troost voor het gevallen menschenpaar, ook tot troost voor allen die gelooven.

GEN. 3 : 15. *En Ik zal vijandschap zetten, tusschen u en tusschen deze vrouw, en tusschen uw zaad en tusschen haar zaad, datzelve zal u den kop vermorselen, en gij zult het de verzenen vermorselen.* Die belofte wordt de moederbelofte genoemd, omdat daarin de Messias beloofd wordt, die den satan overwinnen zou. Hier wordt in het algemeen het zaad der vrouw genoemd.

Na den zondvloed bleven er een achttal menschen over op den aardbodem. Noach vreesde God, Hij had drie zonen, die de aarde zouden bevolken, en uit die drie wordt er een aangewezen uit wiens geslacht den Zaligmaker zou ontspruiten, nl. Sem.

GEN. 9 : 26. *Gezegend zij de Heer, de God van Sem.*

Uit het geslacht van Sem kiest de Heer Abraham. Aan hem wordt een heilsbelofte gedaan.

GEN. 12 : 3. *In u (Abraham) zullen alle gestachten des aardrijks gezegend worden.* Dat verbond met Abraham wordt met Izaäk vernieuwd. Dat heeft de Heer Abraham bekend gemaakt. Niet uit Ismaël maar uit Izaäk zal de Messias voortkomen.

GEN. 17 : 19. *Ik zal mijn verbond met hem (Izaäk) oprichten, tot een eeuwig verbond, zijnen zaden na hem.*

GEN. 21 : 12. *Want in Izaäk zal uw zaad genoemd worden.*

Izaäk had twee zonen, Ezau en Jakob, maar God had gezegd: de meerdere zal den mindere dienen. Jacob was de gunsteling Gods. Hij wees op zijn sterfbed uit zijne zonen hem aan, uit wien de Messias het aanwezen zou ontvangen.

GEN. 49 : 9 en 10. *Juda is een leeuwenwelp! Gij zijt van den roef opgeklommen, mijn zoon! Hij kromt zich, hij legt zich neder, als een leeuw, en als een oude leeuw; wie zal hem doen opstaan? De scepter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tusschen zijne voeten, totdat Silo komt, en denzelven zullen de volken gehoorzaam zijn.*

Ge ziet de aanwijzing wordt al bepaalder. De stam van Juda die een leeuw in zijn banier voerde, was de bevoorrechte.

Mozes, de voorbeeldige Middelaar van het Oude Testament, beschrijft de Messias als profeet.

DEUT. 18 : 15. *Eenen profeet, uit het midden van u, uit uwe broederen, als mij, zal u de Heer uw God, u verwekken: naar Hem zult gij hooren.*

o Kinderen! Die Profeet is het kindeken in Bethlehems kribbe geboren. Hij leert nog door zijn Woord en Geest. Naar Hem moeten we hooren, zullen we het eeuwig leven ingaan.

Ik heb u daar een tekst genoemd waarin de stam van Juda aangewezen werd. Die stam telde later vele geslachten. Uit al die geslachten werd Davids geslacht genoemd, de Koning waaruit onzen geboren Koning zou ontspruiten.

2 SAM. 7 : 12 en 13. *Wanneer uwe dagen zullen vervuld zijn, en gij met uwe vaderen zult ontslapen zijn, zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal zijn koningrijk bevestigen. Die zal mijnen naam een huis bouwen, en Ik zal den stoel zijns koningrijks bevestigen tot in eeuwigheid.*

Mevrouw van der Meulen verzocht een oogenblikje verpoozing, terwijl de kinderen genoegelijk een kopje chocolade gebruikten. Na het zingen van een kerstversje, vervolgde de heer van der Meulen, en wees op eenige profeten die van den Heere Jezus voorspeld hadden.

Jesaja had voorspeld dat Hij uit een maagd zou geboren worden.

JES. 7 : 14. *Ziet, een maagd zal zwanger worden, en zij zal eenen zoon baren, en zijnen naam Immanuël heeten.*

»Wat wil dat zeggen, vader, Immanuël?» vroeg Hendrik.

»Ik weet het, ik weet het!» riepen Herman en Truitje tegelijk en eer vader toestemming had gegeven om het te zeggen, hadden zij het beiden reeds gezegd: »God met ons.»

»Het is goed; maar ge moogt niet te gelijk spreken. Ge moet behoorlijk uw tijd afwachten. Diezelfde Profeet voorspelde dat de Messias als kind zou geboren worden en tevens God zou zijn.

JES. 9 : 5 en 6. *Want een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op zijnen schouder; en men noemt zijnen naam: Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst. Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en zijn koningrijk, om dat te bevestigen, en te sterken met gerecht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe.*

Het huis van David zou tijdens de geboorte van den Zaligmaker niet in uitwendigen luister bloeien. Het zou schijnen alsof de boom geen vruchten meer zou geven.

JES. 11 : 1. *Want er zal een reisje voortkomen uit den afgehouden tronk van Izaï, en een scheut uit zijne wortelen, zal vrucht voortbrengen.*

De Profet Micha heeft duidelijk de plaats beschreven, waar de Messias zou geboren worden. Heden morgen heeft Herman zijn zusje daarover onderhouden. Daarom verzoek ik hem die tekst eens op te zeggen.

Daaraan had onze Herman niet gedacht. Hij bedacht zich, maar welke moeite hij deed, hij kon er niet opkomen.

»Komaan, beste jongen! Hoe is het? Moet ik nu ook zeggen dat ge dom zijt? Nu ziet ge hoe onaangenaam het is een ander te kwetsen.«

Herman zei niets. Welke moeite hij deed om zich dien tekst te herinneren, het was vruchteloos. Hij kon er maar niet op komen. »Als ik maar één woordje wist« zeide hij, maar vader nam daarin geen genoegen en vervolgde :

»Er staat : MICHA 5 : 1. *En gij, Bethlehem Efrata! zijt gij klein, om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, die een Heerscher zal zijn in Israël, en wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid.*

En nu wijs ik u op nog een tekst, waarin de laatste der profeten over den Heiland gesproken heeft. Vierhonderd jaren na hem heeft de mond der profetie gezwegen, toen Johannes de Dooper als wegbereider van den Messias optrad en predikte.

Het ontbrak het geloovige volk niet aan aanwijzingen; ze konden de Schriften lezen, als ze den gezondenen des Vaders maar hadden willen erkennen, die komen zou om den weg te bereiden.

MAL. 3 : 1. *Ziet, Ik zende mijnen Engel, die voor mijn aangezicht den weg bereiden zal, en snellijk tot zijnen tempel zal komen, den Heere, dien gijlieden zoekt, te weten, de Engel des verbonds, aan denwelken gij lust hebt; ziet hij komt, zegt de Heer der heirscharen.*

Hier hebt gij zoovele bewijzen, kinderen! dat de geloovigen uit de dagen van het Oude Testament wel degelijk zagen dat er een Messias zou komen. Wij zien dit alles in den Heere Jezus vervuld.

In het paradijs beloofd, heeft de Heer, geworden uit eene vrouw, het levenslicht in Bethlehem aanschouwd.

Uit Abrahams zaad naar de belofte, uit Juda's stam, uit het geslacht van David, erkennen we Hem, als den Immanuël, den Vredevorst.

Ik zou deze bewijplaatsen met veel meer andere kunnen aanvullen. Genoeg, als ge deze in uwe jeugd, onthoudt.

De pendule wees de tijd aan om te eindigen. De avondmaaltijd werd genuttigd, de heer van der Meulen dankte den

Heer voor zijne goedheid hun dezen dag bij vernieuwing be-
wezen; de kinderen legden zich ter ruste.

Zoo was de eerste Kerstdag in den huiselijken kring door-
gebracht.

III.

OP DEN TWEEDEN KERSTDAG.

et was voor den tijd van het jaar een buitengewoon
schoonen dag, dien tweeden Kerstdag. De zon was
nog niet opgegaan, of Herman, Truitje en Hendrik
lagen wakker in bed, en wachten met ongeduld
of de meid hen nog niet kwam roepen, ze verlangden naar
den oogenblik waarop zij met de kinderen der zondagsschool
feest zouden vieren. Ze lagen op bed met elkander te spreken
over hetgeen ze van vader den vorigen dag gehoord hadden,
toen zij op eens geroepen werden om op te staan. Vlug waren
zij de veeren uit, en onder het aankleeden was het een ge-
keuvel, een aanhoudend gesprek over het aanstaande feest.
Nadat de kindermeid hun behulpzaam geweest was, en zij ge-
kleed waren, zongen ze een kerstversje.

Eenige oogenblikken later riep mevrouw van der Meulen
hen om te ontbijten. Na vader en moeder de morgengroete
gebracht en hen een morgenkus gegeven te hebben, werd er
door de huisgenooten, waaronder ook de beide dienstmaagden
gerekend werden, gebeden.

Allen knielden, terwijl de heer van der Meulen zijne ver-
zuchtingen voor den troon der genade opzond. Na afloop van
het ontbijt, bijbellezen, zingen van een psalmvers en dankge-
bed door den huisvader, was er weer een uurtje tijd over om
van de gewichtige gebeurtenis van den dag te spreken. Even
als gisteren hield de heer van der Meulen godsdienstoefening
met de kinderen. Hij liet hen vertellen wat zij gisteren ge-
hoord hadden en sprak toen:

»Ik kan mij best begrijpen, lieve kinderen! hoe verlangend

gij naar het feest van heden middag uitziet. Maar ge moet geduld leeren oefenen. De tijd zal weldra komen, waarnaar gij nu reikhalzend uitziet. Gij zijt verheugd en dat mag wel, maar waarom zijt gij eigenlijk verblijd? Is het om een mooi boekje te krijgen? Zegt eens ronduit Herman, waarom gij naar het feest verlangt?»

»Och, vader! Het is zoo prettig als wij liederen zingen ter eere Gods; als we hooren vertellen wat de Heere gedaan heeft om menschen en kinderen gelukkig te maken. We zijn dan zoo genoegelijk bijeen.«

»En gij Truitje! waarom zijt gij blijde?»

»Lieve pa! Wat Herman gezegd heeft, zeg ik ook. Ik ben het volkomen met hem eens.«

»En gij, Hendrik?»

»O pa! We krijgen koek en chocolade en een heel mooie plaat. De grooten, waaronder Herman en Truitje daarenboven een boekje. Ik vind dat zingen ook zoo mooi.«

»Ja, ja, kinderen! Het is aangenaam van den Heere Jezus te hooren. Feestvieren is geoorloofd. Het moet echter altijd geschieden om daardoor den Heer te verheerlijken, die gezegd heeft: »Uit den mond der jonge kinderen en der zuigelingen hebt Gij u lof toebereid.« Daarom ben ik verheugd, dat ge er belang in stelt, om van den Heere Jezus te hooren spreken, en iedere gelegenheid ten nutte maakt. Ge zijt onder de middelen. Wanneer de Heer die middelen zegent, zullen zij tot uw eeuwig welzijn medewerken.

De dierbare Heiland heeft zelve gezegd, toen vele moeders hunne kinderen tot Hem brachten, en de leerlingen ze wilden afwijzen: »Laat de kinderen tot Mij komen, en verhindert ze niet, want hunner is het koningrijk der hemelen.«

Gaat dan in uw jeugd tot den Heer; bidt Hem, dat Hij u door den Heiligen Geest leere, en gij vroeg bekeerd moogt worden, dan zal het Kerstfeest voor u een heerlijk feest zijn, veel grooter dan het feest, hetwelk u heden middag wacht.

»Is het Kerstfeest hier op aarde een vreugdefeest, wat zal het daar Boven zijn, als we in den Hemel komen, waar het eeuwig feestvieren is; waar we den Heere Jezus Christus zullen zien van aangezicht tot aangezicht.

o, Die hemelvreugde is hier niet te beseffen. Gekleed in hemelsche witte kleeding, met gouden gordels om de lendenen, gouden kronen op het hoofd en palmtakken der overwinning in de hand. Hoe heerlijk zal het in den Hemel zijn! Geene pen kan het beschrijven, want geen oog heeft hier in de wereld

gezien, geen oor gehoord, noch is het in het hart eens menschen ooit opgekomen die heerlijkheid te melden, welke daar zal gesmaakt worden. En bij dat alles; den Heer te mogen zien; met Hem te spreken, eeuwig gelukzalig te zijn; niet meer, zoo als hier, door de zonde bevlekt, maar geheel gereinigd door Hem, die op aarde kwam en mensch werd om menschen en kinderen uit de slavernij des duivels te verlossen en de eeuwige heerlijkheid te schenken, wat zal dat heerlijk zijn. Welk een liefelijk feest is het Kerstfeest met het gezicht op het aanstaande leven.

We zien met blijdschap terug naar het kindeke in de kribbe. Daar aanschouwen we den Zaligmaker. Gezegend Bethlehem! klein maar toch groot. De Koning van het heelal zag in u het levenslicht!

Hoe heerlijk was het in dien nacht voor de herders, die de nachtwacht hadden bij hunne kudde. Zij waren eenvoudige lieden, die naar de komst van den Zaligmaker verlangden. Te midden van de nachtelijke duisternis staat een engel des Heeren bij hen, en omschijnt hen de heerlijkheid des Heeren. Hoe glansrijk was dat licht. Wij ook verkeerden door de zonde in een nachtelijke duisternis. Niemand kan ooit het genadelicht laten schijnen, dan de Heer alleen. »Hij is het, die in onze duistere harten het geestelijke licht laat schijnen, om te geven verlichting der kennis Gods in het aangezicht van Jezus Christus,« zegt de Apostel. De heerlijkheid des Heeren schijnt nog in veler harten: daardoor wordt het besef van zonde openbaar; de noodzakelijkheid ingezien om door een Verlosser en Zaligmaker weder in eene verzoenende betrekking tot God te komen. Daarom kinderen! is de Heere Jezus mensch geworden; daarom zien we Hem in Bethlehems kribbe nederliggen. o, Hij verlichte uwe duistere harten om bij de heerlijkheid des Heeren Hem die het ware Licht is, te zien.

De Herders vreesden met groote vreeze. Dat moet ons niet verwonderen. Die heerlijkheid kwam zoo plotseling, zoo onverwacht. Dan ze worden op een bemoedigenden toon door den engel aangesproken: »vrees niet.« Ze behoefden niet te vreezen; integendeel. Hun werd een blijde boodschap verkondigd.

Wij vreezen ook menigwerf. Dat komt omdat we gedurig zonde doen, en bevreesd zijn voor straf. Het geweten spreekt, en al komt ook een blijde tijding tot ons, we kunnen die niet gelooven, om dat we gevoelen kwaad gedaan te hebben. Dan de Heere Jezus wil dat kwaad vergeven, als we het Hem belijden en bidden om in zijn kracht bewaard te blijven.

Ge moet dus altijd, lieve kinderen! u geheel aan dien dierbaren Heer Jezus overgeven. Hij alleen kan u redden en zaligen. Telken male, zoo spoedig gij uwe zonden ontwaart, moet gij op uwe knieën Hem om vergeving smeken, nog meer, gij moet gedurig bidden om van de zonden verlost te worden, die u onbekend zijn, en dagelijks doet. Ge zijt door den heiligen doop aan den drieëenigen God opgedragen. Ge behoort Hem te leven. De blijde boodschap, die de herders in de velden van Efrata hoorden, komt ook tot u: »Ziet, ik verkondig u groote blijdschap, die al den volke wezen zal; namelijk, dat u heden geboren is, de Zaligmaker, welke is Christus, de Heer, in de stad Davids.« De tijd laat mij niet toe, woord voor woord die blijmare te verklaren, want ik zie dat het reeds tijd is om naar bed te gaan. Dit wil ik nog zeggen:

De blijde boodschap van 's Heeren geboorte wordt *heden* niet alleen, maar *gedurig* verkondigd. Het is waar, op het Kerstfeest wordt daar uitsluitend over gesproken, maar de herinnering aan 's Heeren menschwording geschiedt niet alleen dezer dagen. Het zou allertreurigst zijn, om er nu over te spreken, en het morgen of overmorgen te vergeten, en er niet meer aan te denken. Die zoo doet, begrijpt en gevoelt de grootheid en het doel van Jezus komst op aarde niet.

Die blijdschap zou al den volke wezen, dus niet alleen voor de herders, maar zoo lang er menschen op aarde zullen zijn die door de heerlijkheid des Heeren omschenen worden.

Ruim achttienhonderd jaren is het geleden, en nog worden er volken gevonden, die voor het kind in de kribbe neervallen, Hem aanbidden, in Hem gelooven als den eenigen Redder hunner zielen.

Ook kinderen worden er nog heden gevonden, die zich met groote blijdschap verheugen en gaarne van den Heere Jezus hooren spreken.

En gij, mijne kinderen! Ik wensch u uit den grond mijns harten, dat ge Hem niet alleen als DE Zaligmaker, maar als UW Zaligmaker moogt leeren kennen, die u van uwe zonden verlost en weder tot God brengt, dat Hij de Christus, die gezalfd is tot Profeet, Priester en Koning u deelgenoot dier ambten make.

Hij toch moet en wil u leeren door zijn Woord en Heiligen Geest, dan zult gij anderen kunnen onderwijzen, al zijt ge klein, ge kunt andere kinderen tot Hem leiden.

Hij moet gedurig uw Voorspraak zijn bij den Vader en door Hem worden uwe gebeden door den Vader verhoord.

Hij moet u naar zijne wetten besturen en als gehoorzame onderdanen zijt ge gehoorzaamheid aan dien Koning verschuldigd. Dan eerst is Christus u dierbaar.

Is Hij uw Heer, dan zijt ge zijn eigendom. Niemand kan u uit zijne hand rukken. Heeft Hij u vrij gekocht, dan heeft de Satan geen recht meer op u.

In de stad Davids, Bethlehem, kunt gij Hem vinden. Gij moet daar allereerst aankomen, u buigen voor het menschengeworden Woord, zult ge in Hem uw Verlosser vinden. Heilrijk bukken voor Hem in het stof. Heerlijke ontmoeting bij de kribbe met het oog des geloofs. Dat kind is de Schepper van hemel en aarde, de Zone Gods, bekleed met eer, macht en heerlijkheid vóór zijne nederige geboorte, die rijk was, en arm werd, om armen rijk te maken. Dat kindeken is God, God geopenbaard in het vleesch.«

De heer van der Meulen eindigde zijne huiselijke bespreking van het Kerstfeest met zijne kinderen en droeg hen in zijn dankgebed bij vernieuwing den Heer op.

Gelukkig waar zulke ouders gevonden worden, die hunne kinderen in de vreeze des Heeren onderwijzen.

Gelukkig zulke kinderen, die het woord hunner ouders mogen hooren en het ter harte nemen.

Gelukkig èn ouders èn kinderen, die den Heere Jezus als hun Zaligmaker hebben leeren kennen. Moeten ze elkander eenmaal verlaten als de dood komt, hoe heerlijk zal het wederzien zijn bij Jezus en dat voor eeuwig.

Worde de Heer, jeugdige lezer of lezeres, in uw hart geboren, dan zal het Kerstfeest u dubbel aangenaam zijn, en hebt ge Hem een plaatsje in uw hart gegeven, Hij ruime dat geheel in, Hem ter woning.

Zoo zij het Kerstfeest u allen ten zegen.
